

KIRSTIN BLOGGAR

Hví halda vit brúðleyp?

Hetta er frá síðuni brudleyp.fo, sum tú kanst lesa á in.fo

Stutt lýsing um meg:

Eg eiti Kirstin Joensen, eri 30 ár, eri útbúgvinn cand. ling.merc og arbeiði í lötuni í Heilsu- og Innlendsmálaráðnum.

Eg eri gift við Brian, sum er el-verkfrøðingur og arbeiðir hjá SEV, og vit eiga tvey deilig børn saman.

Hetta er ein spurningur, sum eg havi fingið frá summum, og tað er eisini ein spurningur, sum eg onkuntíð havi spurt meg sjálva um. Hví vilja vit gjarna halda eitt brúðleyp, sjálvt um vit longu eru gift? Er tað ikki eitt sindur roksut at brúka tíð og nógvar pengar uppá at halda eitt brúðleyp, tá vit longu eru maður og kona? Og er tað ikki eitt sindur 'vit vilja hava alt', tá vit longu eru gift borgarlaga, eisini vilja signast í kirkju (sum tó ikki verður til nakað,) og eisini vilja halda eina stóra siðbundna veitslu?

Stutt sagt so er svarið hjá mær, at sjálvandi mugu vit halda eitt ordiligt brúðleyp, sjálvt um

vit longu eru gift. Sum eg áður havi greitt frá giftu vit okkum borgarlaga fyri at tryggja hvønn annan og okkara børn og høvdu tískil eisini allatíðina ætlanir um at 'giftast ordiligt' við bæði signing ella aðrari ceremoni, brúðarkjóla, stórari veitslu og øllum tí, sum hoyrir til. Orsøkin til hetta er, at eitt brúðleyp í mínum eygum er ein máti at hátíðarhalda kærleikan millum tvey fólk. Tað vil siga, at hendan dagin snýr alt seg um tey, teir ella tær, ið hava valt at gifta seg. Tað er ein dagur, har ein fær móguleikan at gloyma vanliga gerandisdagin og ístaðin leggja dent á kærleikan. Hetta kann ljóða sera 'cheesy' og alt ov sveimandi, men samstundis er

tað eisini sera týðningarmikið. Og hetta er týðningarmikið, tí at tað er so skjótt at gloyma tann romantiska kærleikan í einum rokutum gerandisdegi har arbeiði, børn, døgurðar, matpakkar, frítíðartriv og mangt annað fyllir nógv og nærum alt.

Eg og Brian hava verið par ein stóran part av okkara lívi. Vit eru bæði 30 ár, hava verið saman síðani vit vóru 16 ár og eiga tvey deilig børn saman. Vit hava eisini sum so mong onnur nokk at síggja til í gerandisdegnum, so tað at seta fokus á kærleikan okkara millum verður ofta sett til síðis. Ikki tað ein mussur og eitt klemm er eisini at vísa kærleika, og tað duga vit væl. Eisini duga vit væl

at hugna okkum saman og fara út ein túr, tá barnagentur eru tøkar ella vísa nærveru, meðan børnini sova, men at seta so stórt fokus á okkara kærleika eins og eitt brúðleyp ger, mangla vit at royna og uppliva. Tí halda vit tað vera sera spennandi og gleða okkum nógv til okkara brúðleypsdag, tí tá verður tað nemliga okkara dagur.

Samstundis er tað at halda eitt brúðleyp eisini ein máti, har vit kunnu samlast saman við okkara familju og vinfólki og fáa eina hugnaliga løtu við góðum mati, røðum, sangi og øllum tí góða, sum har hoyrir til. Eisini fáa vit móguleikan at halda røðu fyri hvørjum øðrum, og tað gleði eg meg nógv til. Eg haldi tað vera

so ótrúliga vakurt og romantiskt at brúðgómurin reisir seg upp frammanfyri øllum gestunum og heldur eina inniliga røðu fyri brúðrini og eisini umvent, at brúðurin heldur eina inniliga røðu fyri brúðgóminum. Og ja, eg veit aftur sera 'cheesy', men tað er júst soleiðis eitt brúðleyp skal vera. Tað skal vera alt ov 'cheesy', fáa fólk at fella tár og samstundis at flenna og krympa tær, tí í einum brúðleypði skal eingin halda seg aftur. Alt er loyvi, og alt er sera romantiskt.

So hví fara vit at halda brúðleyp? Tí at vit stutt sagt vilja sleppa at hátíðarhalda okkara kærleika fyri hvørjum øðrum saman vit familju og vinfólki.